

Ab. ramana

4365

Euholophion

4365

cota veche, inv. 43-1956.

Eubologhion, ce să zice Molitvăvnic,
copiat de obicei Vasilie din Boerem (rai.
Lăpus) între 1741-1745.

Este copie fidelă a Eubologhionului lui papa
Iosif din Viat, din 1689 lăsat la Bălgrad.

Copierul notează pe f. 158 că textul cărții XVII
de la început este luat după Molitvăvnicul al mare
de la Tora răsăritească. Este luat din Molitvăvnicul
lăsat în Anurest, în 1722, cu unele omisiuni de versete.

Care 391 de file. Până la 357 numerotată în-
pinală. La textul Molitvăvnicului, cu mai adăugare
textele ale Apostolilor și Evangheliilor pentru fiecare zi a săptămă-
nii, textele sînt după Testamentul Nou din 1648, afară
de primul care este în o altă versiune, mai veche.

Prindurila Măslu lui a fost pusă ~~la~~ la
urme, în după cum era în cel din 1689. La o parte
compacte, textele sînt foarte corecte (inv. ⁹³⁻⁹⁴ 49-)

Format 18 x 15 cm.

Legătura în table de lemn, înbrăcate în piele. Pe
fiece tablă s-a lipit câte o flăcăuță stăruie, două
din fiecare, filele un se pot dețea și sunt rupte.

Scrisoarea este în toată tîmpul, mai presă, ~~ce~~, Serial de
mînă este mai ușor și de cîntărire.

Manuscrisul provine din jurul Lapsului, a fost
scris în Baereu.

Ornamentele sînt, ar fi un fel de jumătate a motivelor
tipografice din anul 1689, dar urescile. Textele, textele
impresate în negru și roșu.

Lusemnan

1. f. 153. La sfîrșitul propoziției mînturii.

Căci în a st. căsătoriei sau sînt din mînturii
cel mare ob. Toți rîndurile sînt de la sfîrșitul
tipografic în Baereu, în 1722 cu omisiunea a citirii st-
hărie-versele. Restul este după cel din 1689.

2. f. 273. La sfîrșitul Panopliei: Sînt amon deci ob la
Baereu Anno 1741 mînt de chemie 1226.

3. f. 358. La sfîrșitul Măslăriei:

Concl. Măslăriei, Sînt amon ob. de la
Baereu, anul 1745 mînt de chemie 30 de zile.

Nota Restul opusculului - după 325 mînt este după
tipografia sec. XVIII.

6.12.1967

Al. Popa

de română

Mr.

4365

[43^{line.} - 1956]

Entologia

43-1956.

Zoologie

manuscris rumâne, dinainte de 1741
după însemnarea diaconului Vasile din Biserica
râi. Lăpuș. Adăruite prin Anticariat.

Ace 358 file numerotate și unele 13 file ne numerotate.
La copiat slujba masculin trebuia să fie la urmă și la
compactat și-apus la locul unde este din hărtie și
din 1689 de la Băileșeu. Numerotarea s-a făcut pe verso filei.

Manuscrisul este copie fidelă a cărții hărtie,
este manuscris compact. La urmă s-au adăugat la scri-
erea de apărare și evangheliile la urmă, se facere
și a săpăturii și alte ⁽⁵⁾ principii pentru scrierile care
se scrie la înmormântare. hărtia este alba Lăpuș
care se scrie la proapă.

Ornamente unice. Desenele, în penă, slab. Lăpuș
loc vrea să înseamnă în mărgele.

Scrierea înseamnă te porie.

Filigrana este cu doi stoa. ca la ms. 4326x 2252
din prima jumătate a secolului XVIII.

Lăpușă vechi, în piele, slabă. Lăpușă vechi
de la cotru. Pielea presată cu fier și cu Răcheta (stara).

mai 1867

A. Popa

Euholafiu manuscris românească din prima jumătate a secol. XVIII.

Copyrunder copia era oclă a Holstvericului din 1689.
La un mătut pericope care se extind la mătut.

La esență de distanță mătut. La copiat ea drept
a doua parte Rinvluiala mătutului pe f. 307 r. -
358 r. dar la compactare a mătutului f. 93-94.
ultimale, cele culose mătutului numerotate.

La esență:

1. f. 159 cu creionul, scris prin:

Acastă carte au scris popa Ion de la Jara-Roș, 2.
scris-ann en 1500.

2. f. 279. scris curău, de scriitor de bori, desen cu cură.
Scris-ann en de iacul de la Baereu Ani. 1741 mba
docheuina 1276.

Nota Baereu, este un sat lângă Roliu-Lapus.

3. La f. 279, în: Sf. 279 la Baereu
Din oclă mătut rogata că manuscrisul a fost de popa
Ion de la Baereu.

La copertă este text slovon, în mătut, copyrunder
slujba de la utrenie.

Textele pericopelor de la mătut, la evanghelii,
sunt după ev. din 1723 din București, cu mici
modificări de mătut.